

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

11 MARS 1958.

PROJET DE LOI

modifiant le régime d'alimentation et le mode de répartition du Fonds des communes.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Lorsqu'en 1948, le législateur a réformé le régime financier des communes, il a eu comme objectif d'assurer aux finances communales une grande stabilité, notamment par la création de Fonds, qui éviteraient aux communes les inconvénients des fluctuations importantes des ressources, particulièrement en période de récession économique; de réaliser la simplification du système fiscal par une séparation presque complète des perceptions de l'Etat d'une part, de celles des provinces et des communes d'autre part; d'assurer enfin la disposition régulière et rapide des ressources rétrocédées aux communes sur les impôts perçus par l'Etat.

Notre législation actuelle, en réservant à l'Etat la perception des impôts principaux, a d'ailleurs suivi une évolution propre à tous les pays dont les institutions sont développées.

Si l'assiette des taxes mobilière, professionnelle et de circulation sur les véhicules automobiles n'avait subi que des variations restreintes, les fonds de substitution auraient constitué une compensation adéquate à l'abandon consenti par les communautés locales.

L'expansion économique appréciable et presque continue depuis la fin de la guerre a transformé assez rapidement le règlement de 1948 en une opération déficitaire pour les communes.

Le fonds des communes a augmenté jusqu'ici dans des proportions de loin inférieures à l'accroissement des autres

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

11 MAART 1958.

WETSONTWERP

houdende wijziging van het stelsel tot voorziening in en de wijze van verdeling van het Fonds der gemeenten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij de hervorming in 1948, van het financieel bestek der gemeenten was het de bedoeling van de wetgever aan de gemeentelijke financiën een grote stabiliteit te verlenen, inzonderheid door de instelling van Fondsen, waarmee aan de gemeenten de zwaarigheden zouden bespaard worden voortvloeiende uit gevoelige schommelingen van hun inkomsten, vooral in tijden van economische achteruitgang; een vereenvoudiging van het belastingstelsel tot stand te brengen bij wijze van een nagenoeg volledige scheiding tussen de Rijksbelastingen enerzijds, en de provinciale en gemeentelijke belastingen, anderzijds; tenslotte, de gemeenten snel en met regelmaat in het bezit te stellen van de middelen, welke hen op de door de Staat geïnde belastingen worden overgedragen.

Onze huidige wetgeving heeft trouwens, door de heffing van de hoofdbelastingen aan de Staat voor te behouden, een evolutie doorgemaakt welke eigen is aan alle landen, wier instellingen tot ontwikkeling zijn gekomen.

Zo de grondslag van de mobiliënbelasting, de bedrijfsbelasting en de verkeersbelasting op de motorrijtuigen slechts beperkte veranderingen had ondergaan, zouden de vervangingsfondsen een gepaste compensatie geweest zijn voor het afstaan ervan door de plaatselijke gemeenschappen.

Maar de aanzienlijke en schier voortdurende economische expansie die wij sedert het einde van de oorlog hebben gekend heeft de regeling van 1948 vrij spoedig in een voor de gemeenten nadelige verrichting doen omslaan.

Tot nog toe heeft de verhoging van het Fonds der gemeenten op verre na geen gelijke tred gehouden met de

recettes ainsi que des dépenses des communes, tout comme d'ailleurs à la majoration des ressources et des dépenses de l'Etat.

Il y a lieu d'apporter un correctif à cette disparité générale d'un déséquilibre qui risque, en s'accroissant de mettre en péril les finances communales.

Pour établir le manque à gagner des communes dans leur ensemble, le Département de l'Intérieur a procédé à une série d'opérations dont la méthode et dont le résultat ont été soumis à l'approbation du Département des Finances.

Il a pu être conclu de cet examen contradictoire que :

1° Par la loi de 1948, une moitié du Fonds des communes a trouvé sa compensation dans les ressources provenant des impôts abandonnés à l'Etat;

2° Cette moitié du Fonds des communes représentait environ 70 % des impôts ainsi abandonnés;

3° Les 70 % de ces impôts abandonnés comprenaient, pour l'ensemble des trois impôts, 1/8e du produit à la clôture de l'exercice pénultième des taxes mobilière, professionnelle et de circulation sur les véhicules automobiles ainsi que des sommes réalisées à la même date en matière de contributions directes sur les produits des exercices clos.

En vertu de ces conclusions, le Gouvernement estime qu'une moitié du Fonds des communes peut et doit être soumise aux fluctuations des encaissements de l'Etat provenant des trois impôts envisagés.

Pour permettre une liquidation régulière et rapide et pour permettre aux communes de s'adapter aux modifications de la conjoncture économique, les chiffres de base du calcul seront ceux de l'année pénultième à laquelle l'accroissement ou la diminution de la moitié du Fonds s'appliquera.

Compte tenu d'autre part des impératifs de la situation financière générale et de la volonté de promouvoir davantage les efforts propres des communes dans la création ou la valorisation d'impôts à fondement local, le Gouvernement limite la quotité rétrocédée par l'Etat à 1/9e représentant, en 1958, sur base des impôts perçus en 1956, un accroissement du Fonds des communes de 590 millions de francs (voir ci-dessous, le commentaire de l'article 2).

Le complément de dotation du Fonds provenant des ressources qui reviennent à l'ensemble des communes pourra être réparti selon les critères actuels.

Le Gouvernement estime cependant devoir tenir compte, pour la répartition de ce complément, de l'effort fiscal que les communes s'imposent, et leur assurer un surcroît de recettes proportionnel à cet effort.

Dans cet esprit, 90 % du Fonds des communes seraient désormais répartis sur les bases anciennes tandis que 10 % feraient l'objet d'un nouveau système d'attribution.

Cette tranche serait répartie entre les communes qui font un effort fiscal propre appréciable et proportionnellement à celui-ci.

Etant donné l'insuffisance de recettes dont certaines communes ont dû pâtir pendant les dernières années, ce qui a provoqué, pour certaines d'entre elles, des déficits chroniques, le Gouvernement réservera, pendant une période transitoire strictement limitée et selon une formule dégressive, une partie de ce complément de recettes à la résorption de ces déficits.

Il est bien entendu que ne bénéficieront de ce complément que les communes qui feront un effort sérieux pour redres-

toeneming van de andere ontvangsten, alsmede van de uitgaven der gemeenten, evenmin trouwens als met de aangroei van de inkomsten en uitgaven van de Staat.

Verbetering dient gebracht aan deze ongelijkheid, welke oorzaak is van een onevenwicht, dat op de duur de gemeentelijke financiën in gevaar kan brengen.

Om de winstderving van al de gemeenten tezamen te bepalen, heeft het Departement van Binnenlandse Zaken een reeks bewerkingen uitgevoerd, waarvan de methode en de uitkomsten aan het Departement van Financiën ter goedkeuring werden voorgelegd.

Uit dit contradictoir onderzoek kon worden afgeleid dat :

1° Door de wet van 1948, de helft van het Fonds der gemeenten gecompenseerd werd door de inkomsten uit de aan de Staat overgelaten belastingen;

2° Deze helft van het Fonds der gemeenten ongeveer overeenkwam met 70 % van de aldus afgestane belastingen;

3° 70 % van deze afgestane belastingen begrepen was, voor de drie belastingen samen, 1/8 van de opbrengst, bij de afsluiting van het voorlaatste dienstjaar, van de mobilienbelasting, de bedrijfsbelasting en de verkeersbelasting op de motorrijtuigen, alsmede van de sommen op dezelfde datum verkregen inzake directe belastingen op de opbrengsten der afgesloten dienstjaren.

Op grond van die conclusiën meent de Regering dat de helft van het Fonds der gemeenten mag en moet beïnvloed worden door de schommelingen van de Rijksinkomsten uit de bedoelde drie belastingen.

Om een geregelde en snelle uitkering mogelijk te maken en de gemeenten in staat te stellen zich aan de veranderingen in de economische conjunctuur aan te passen zullen als basis voor de berekening worden genomen de cijfers van het voorlaatste jaar, waarop de verhoging of de verlaging van het Fonds zal worden toegepast.

Daar zij anderzijds rekening heeft te houden met de eisen van de algemene financiële toestand en de inspanningen van de gemeenten inzake heffing of valorisatie van plaatselijke belastingen nog meer in de hand wil werken, beperkt de Regering de door de Staat af te dragen quota tot 1/9, hetgeen in 1958, op basis van de in 1956 geïnde belastingen, een verhoging van het Fonds der gemeenten met 590 miljoen frank betekent (zie verder de toelichting bij artikel 2).

De dotatiebijslag van het Fonds, voortkomende uit de inkomsten, welke aan al de gemeenten tezamen toekomen, zou volgens de huidige maatstaven kunnen worden verdeeld.

De Regering meent echter dat, voor de verdeling van die bijslag, rekening dient gehouden met de inspanning welke de gemeenten zich op belastinggebied getroosten, en dat hun een vermeerdering van inkomsten in verhouding tot die inspanning moet worden gewaarborgd.

Aldus zou 90 % van het Fonds der gemeenten voortaan verdeeld worden op de oude basissen, terwijl voor de overige 10 % een nieuwe verdelingsregeling zou worden ingevoerd.

Dit gedeelte zou over de gemeenten, welke op belastinggebied een aanzienlijke inspanning doen, verdeeld worden in verhouding tot die inspanning.

Wegens de ontoereikendheid van ontvangsten, waarmede bepaalde gemeenten de jongste jaren te kampen hadden, zodat er voor sommige chronische tekorten door ontstonden, zal de Regering gedurende een strikt beperkte overgangsperiode en volgens een degressieve regeling, een gedeelte van dit ontvangstencomplement voor de opslorping van die tekorten aanwenden.

Wel te verstaan zullen in dit complement slechts deel hebben de gemeenten, die een ernstige inspanning zullen

ser leur situation par l'augmentation de leurs recettes propres et, selon leurs possibilités, de la diminution de leurs dépenses.

La tranche « effort fiscal » sera donc réservée pour moitié la première année, pour $4/10^{es}$ la seconde, pour $3/10^{es}$ la troisième, pour $2/10^{es}$ la quatrième et pour $1/10^{e}$ la cinquième et les années suivantes, à une répartition fondée elle aussi sur l'effort fiscal, mais destinée plus spécialement aux communes à situation financière fortement obérée.

Par cette dégression, le Gouvernement marque sans équivoque possible que, parallèlement à l'effort nouveau et important qu'il consent, il entend axer sa politique sur un encouragement donné, dans le cadre de la solidarité entre communes, aux communes qui gèrent leurs finances avec le plus de sagesse et font les efforts nécessaires pour trouver, par elles-mêmes, les compléments de ressources dont l'assise se trouve sur le terrain local.

La limitation du Fonds d'aide, dont la diminution progressive est connue dès à présent, ne permet plus à aucune commune de se faire d'illusions sur les possibilités de recourir à l'aide de l'Etat pour apurer ses déficits.

Le Gouvernement estime que la souplesse qu'il donne, à partir de 1958, au régime d'alimentation du Fonds des communes, et les améliorations qu'il apporte au système de répartition, sont de nature à réaliser un redressement substantiel des finances communales.

Examen des articles.

Article premier.

Cet article est sans rapport direct avec la réforme projetée. Il se borne à réaliser la coordination, devenue nécessaire, de l'article 6 de la loi du 24 décembre 1948 (remplacé par l'article premier de la loi du 17 juillet 1953) et des nombreuses modifications qu'il a subies.

Toutefois, alors que l'article 6, sixième alinéa actuel, autorise le Roi à modifier les règles de mobilité du Fonds communal d'assistance publique « en cas de modification du régime de l'index », le cinquième alinéa nouveau ne comporte plus semblable restriction.

Cette extension des pouvoirs du Roi est indispensable pour permettre une adaptation rapide de l'échelle des fluctuations, lorsque celle dont elle n'est que la reproduction et que prévoit, pour les traitements des agents de l'Etat, l'article 42 du statut pécuniaire du personnel des ministères, aura elle-même subi les remaniements qu'imposent le niveau actuel de l'index des prix de détail et la publication de celui-ci, depuis juin 1956, par nombres comportant deux décimales.

D'autre part, l'alinéa final du nouvel article 6 prévoit l'inscription du Fonds sous un crédit budgétaire non limitatif.

Cette mesure a pour but d'éviter qu'en cas de hausse de l'index entraînant une majoration du Fonds au-delà de la dotation prévue au budget, la répartition ne se trouve entravée jusqu'au vote du crédit supplémentaire nécessaire.

Tout risque d'abus ou d'accroissement arbitraire des charges du Trésor est formellement exclu, puisque le montant de la dotation annuelle du Fonds est directement réglé par la loi.

doen om hun toestand te verbeteren door de verhoging van hun eigen ontvangsten en door de inkrimping, volgens mogelijkheid, van hun uitgaven.

De tranche « fiscale inspanning » zal dus het eerste jaar voor de helft, het tweede jaar voor $4/10^{de}$, het derde jaar voor $3/10^{de}$, het vierde jaar voor $2/10^{de}$ en het vijfde jaar en de volgende jaren voor $1/10^{de}$, voorbehouden worden voor een verdeling, eveneens gegrond op de belastinginspanning, maar bepaaldelijk bestemd voor de gemeenten met een zeer bezwaarde financiële toestand.

Met deze degressieve regeling geeft de Regering klaar en duidelijk te kennen dat zij, samen met de nieuwe en belangrijke krachtinspanning die zij doet, haar beleid wil afstemmen op het aanmoedigen, in het raam van de solidariteit onder gemeenten, van die gemeenten welke hun financiën met de meeste wijsheid beheren en zich de nodige inspanningen getroosten, om zelf bijkomende middelen op plaatselijk terrein te vinden.

De beperking van het Hulpfonds, waarvan de gestadige vermindering nu reeds gekend is, is van dien aard dat geen enkele gemeente zich nog illusies kan maken omtrent de mogelijkheid de hulp van de Staat te verkrijgen om haar tekorten aan te zuiveren.

De Regering meent dat de soepelheid, welke van 1958 af, aan het stelsel tot voorziening in het Fonds der gemeenten wordt gegeven, zomede de in de wijze van verdeling gebrachte verbeteringen de gemeentelijke financiën in ruime mate zullen ten goede komen.

Onderzoek der artikelen.

Eerste artikel.

Dit artikel houdt geen onmiddellijk verband met de vooropgestelde hervorming. Het beperkt zich tot de noodzakelijk geworden coördinatie van artikel 6 der wet van 24 december 1948 (vervangen door het eerste artikel der wet van 17 juli 1953) en van de talloze wijzigingen, welke het heeft ondergaan.

Waar het huidige artikel 6, zesde lid, de Koning machtigt de mobiliteitsregelen voor het Gemeentefonds voor openbare onderstand bij een « wijziging in de indexregeling » te veranderen, behelst het nieuwe vijfde lid geen dergelijke beperking meer.

Deze uitbreiding van 's Konings bevoegdheid is onontbeerlijk om een snelle aanpassing van de schaal der schommelingscijfers mogelijk te maken, wanneer die, waarvan zij slechts de weergave is en welke, voor de wedden van het Rijkspersoneel, voorkomt in artikel 42 van het besluit houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries, zelf de aanpassingen zal hebben ondergaan welke wegens het huidige peil van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen en de publicatie ervan, sinds 1956, door getallen met twee decimalen, nodig zijn.

Anderzijds bepaalt het slotlid van het nieuw artikel 6 dat het Fonds onder een niet-limitatief begrotingskrediet wordt uitgetrokken.

Deze maatregel heeft ten doel te voorkomen dat bij een stijging van het indexcijfer, waardoor het Fonds tot boven de op de begroting uitgetrokken dotatie zou verhoogd worden, de verdeling hangend zou blijven tot aan de goedstemming van het vereiste bijkrediet.

Gevaar voor misbruiken of willekeurige verhoging van de Schatkistlasten is volkomen uitgesloten, vermits de jaarlijkse dotatie van het Fonds rechtstreeks bij de wet wordt geregeld.

Art. 2.

L'article 2 substitue à l'article 9 des dispositions qui réforment fondamentalement le régime d'alimentation du Fonds des communes.

Il y est prévu que la dotation annuelle du Fonds sera assurée :

1° pour partie seulement, par un prélèvement sur les ressources générales du Trésor;

2° par une quote-part fiscale.

A. — Le prélèvement accordé pour 1958 est de 2 180 000 000 de francs.

Cette somme représente la moitié de la dotation initiale de 1949 (soit 2 000 000 000 de francs), majorée de 20 000 000 de francs (1 %) pour chacune des années 1950 à 1958 inclusivement.

Aux 2 180 000 000 de francs prévus pour 1958, s'ajouteront annuellement 20 000 000 de francs à partir de 1959.

Le prélèvement, y compris ses accroissements annuels, est, en outre, susceptible de réduction ou de majoration en fonction des fluctuations de l'index, selon le système de mobilité révisé en 1955 (voir ci-dessous, le commentaire de l'article 3).

Compte tenu du niveau de l'index, le prélèvement pour 1958 doit être évalué, pour 1/4, à 112,50 % et, pour 3/4, à 115 %, ce qui le porte à 2 493 375 000 francs.

B. — La seconde partie de la dotation proviendra d'une quote-part de 1/9e dans le produit de trois impôts directs dont les communes bénéficiaient, *pro parte*, avant 1949, à savoir : les taxes mobilière, professionnelle et de circulation sur les véhicules automobiles.

Cette quote-part s'appliquera, en outre, au montant global des sommes réalisées, en matière de contributions directes quelles qu'elles soient, sur les produits des exercices clos (impôts arriérés provenant, en majeure partie, de la taxation des revenus professionnels). Cette mesure est nécessaire pour éviter que le Fonds des communes n'ait à pâtir d'un recouvrement tardif des impositions de l'Etat.

Les produits fiscaux seront ceux qui auront été arrêtés à la clôture de l'exercice pénultième, c'est-à-dire normalement au 31 mars de l'année précédant celle à laquelle se rapporte le Fonds.

Ce décalage ne peut être évité si l'on veut que la dotation du Fonds puisse être prévue au budget du Ministère de l'Intérieur avec toute la précision désirable, et que nul doute quant au montant exact des sommes à répartir ne subsiste à l'époque où doivent être mis sur le métier les travaux de répartition.

Pour l'exercice 1958, la quote-part se calculera sur les produits ci-dessous, de l'exercice 1956, arrêtés au 31 mars 1957 (en millions de francs) :

Taxe mobilière	3 519
Taxe professionnelle	21 165
Taxe de circulation	2 110
Impôts arriérés	2 279
Total	29 073

1/9 = 3 230 333 000 francs.

C. — En résumé, la dotation totale du Fonds de 1958 peut être évaluée comme suit :

Prélèvement fr.	2 493 375 000
Quote-part fiscale	3 230 333 000
Au total fr.	5 723 708 000

Art. 2.

Bij artikel 2 wordt artikel 9 vervangen door bepalingen, welke de wijze van voorziening in het Fonds der gemeenten fundamenteel hervormen.

Luidens deze bepalingen zal de jaarlijkse dotatie van het Fonds gevormd worden :

1. gedeeltelijk slechts, door een opnemings op de algemene Schatkistinkomsten;

2. door een aandeel in de belastingopbrengsten.

A. — De opnemings voor 1958 zal 2 180 000 000 frank bedragen.

Deze som vertegenwoordigt de helft van de oorspronkelijke dotatie van 1949 (zegge 2 000 000 000 frank), verhoogd met 20 000 000 frank (1 %) voor elk jaar van 1950 tot en met 1958.

Aan de 2 180 000 000 frank voor 1958, zal van 1959 af jaarlijks 20 000 000 frank worden toegevoegd.

De opnemings, met inbegrip van de jaarlijkse vermeerderingen zal bovendien, onderhevig zijn aan verlaging of verhoging naar gelang van de schommelingen van het indexcijfer, volgens het in 1955 herziene mobiliteitsstelsel (zie verder de toelichting bij artikel 3).

Rekening houdend met het peil van het indexcijfer mag de opnemings voor 1958 geraamd worden, voor 1/4 op 112,50 % en voor 3/4 op 115 %, waardoor ze op 2 493 375 000 frank zal komen te staan.

B. — Het tweede gedeelte van de dotatie zal voortkomen van een aandeel, ten bedrage van 1/9, in de opbrengst van drie directe belastingen, welke de gemeenten vóór 1949 *pro parte* genoten, namelijk : de mobiliënbelasting, de bedrijfsbelasting en de verkeersbelasting op de motorrijtuigen.

Een zelfde aandeel zal ook afgedragen worden van het totaal bedrag der sommen verkregen, inzake alle directe belastingen, op de opbrengsten der afgesloten dienstjaren (achterstallige belastingen, grotendeels met betrekking tot de bedrijfsinkomsten). Deze maatregel is van node om te voorkomen dat het Fonds der gemeenten zou te lijden hebben van een late invordering der Rijksbelastingen.

Als belastingopbrengsten zullen gelden, de bedragen vastgesteld bij de afsluiting van het voorlaatste dienstjaar, d.w.z. normaliter op 31 maart van het jaar, voor dat, waarop het Fonds betrekking heeft.

Dit tijdsverschil kan niet vermeden worden, zo men wil dat de dotatie van het Fonds met de gewenste juistheid op de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt uitgetrokken en dat er geen twijfel omtrent de te verdelen bedragen meer bestaat op het ogenblik dat de verdelingswerkzaamheden moeten worden aangevat.

Voor het dienstjaar 1958, zal het aandeel berekend worden op de navolgende opbrengsten over het dienstjaar 1956, vastgesteld op 31 maart 1957 (in miljoenen frank) :

Mobiliënbelasting	3 519
Bedrijfsbelasting	21 165
Verkeersbelasting	2 110
Achterstallige belastingen	2 279
Totaal	29 073

1/9 = 3 230 333 000 frank.

C. — De totale dotatie van het Fonds voor 1958 mag dus geraamd worden als volgt :

Opnemings fr.	2 493 375 000
Belastingenaandeel	3 230 333 000
Totaal fr.	5 723 708 000

Elle se substitue à celle de 5 049 000 000 de francs, prévue à l'article 24, 2°, du budget du Ministère de l'Intérieur pour 1958, laquelle, par suite de la hausse de l'index, devrait, en tout état de cause, être portée à 5 133 150 000 francs.

La majoration du Fonds, provoquée par le projet, est donc de 590 000 000 de francs en chiffres ronds.

Toutefois, la réforme proposée emporte suppression du crédit d'aide de 300 000 000 de francs ouvert à l'article 24-18, du même budget.

La charge nouvelle pour 1958 est donc, en fait, de 290 millions de francs.

D. — L'article 9, deuxième alinéa, nouveau, stipule que le Fonds des communes est inscrit au budget du Ministère de l'Intérieur, sous un crédit non limitatif.

Les motifs de cette dernière mesure sont identiques à ceux qui ont été exposés précédemment dans le commentaire de l'article premier.

Art. 3.

L'article 3 apporte à l'article 10 les modifications rendues nécessaires par l'établissement d'un nouveau système d'alimentation du Fonds des communes.

Depuis 1955, la dotation de celui-ci, comme celle du Fonds communal d'assistance publique (voir l'article premier du projet), est sujette, par quart, à des fluctuations commandées directement par celles de l'index des prix de détail considéré de trimestre en trimestre.

Il va de soi que ce régime de mobilité ne se justifie plus pour la partie de la dotation que procurera au Fonds sa participation dans le produit de certains impôts de l'Etat.

L'article 10, nouveau, limite donc la mobilité selon l'index à la partie de la dotation qui reste prélevée directement sur les ressources générales du Trésor.

Art. 4.

Encore qu'il modifie uniquement les quotités des trois premières tranches du Fonds (art. 11 à 13), l'article 4 procède, en fait, à une réadaptation des quotités des tranches prévues par les articles 11 à 15, en fonction :

1° de l'évolution de l'importance respective des cinq groupes de besoins communaux, telle qu'elle ressort de la statistique générale des budgets de 1956;

2° du relèvement, de 3 à 10 %, par l'article 5 du présent projet, de la quotité prélevée par l'article 15bis au profit de certaines communes.

Le tableau ci-dessous indique les données et la succession des opérations dont sont issues les quotités nouvelles.

Zij komt in de plaats van die van 5 049 000 000 frank welke is uitgetrokken op artikel 24, 2°, van de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor 1958 en welke, ingevolge de stijging van het indexcijfer, allesszins tot 5 133 150 000 frank zou moeten verhoogd worden.

De verhoging van het Fonds, voortvloeiende uit het ontwerp, beloopt dus 590 000 000 frank in ronde cijfers.

De voorgestelde hervorming zal echter meebrengen, dat het hulpkrediet van 300 000 000 frank, opengesteld op artikel 24-18 van dezelfde begroting, wegvalt.

De nieuwe last voor 1958 bedraagt dus in werkelijkheid 290 000 000 frank.

D. — Het nieuw artikel 9, tweede lid, bepaalt dat het Fonds der gemeenten onder een niet-limitatief krediet op de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt uitgetrokken.

De redenen voor deze maatregel zijn dezelfde als die, welke in de commentaar bij het eerste artikel zijn uiteengezet.

Art. 3.

Artikel 3 brengt in artikel 10 de wijzigingen, welke vereist zijn door de invoering van een nieuw stelsel tot voorziening in het Fonds der gemeenten.

Sedert 1955 wordt de dotatie van dit Fonds, evenals die van het Gemeentefonds voor openbare onderstand (zie het eerste artikel van het ontwerp), per vierde gedeelte, rechtstreeks beïnvloed door de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, kwartaalgewijze beschouwd.

Het spreekt vanzelf dat dit mobiliteitsstelsel niet meer verantwoord is voor het dotatiegedeelte, hetwelk het Fonds zal verkrijgen ingevolge zijn deelhebbing in de opbrengst van bepaalde Rijksbelastingen.

Het nieuw artikel 10 beperkt dus de mobiliteit volgens het indexcijfer tot het dotatiegedeelte hetwelk rechtstreeks op de algemene Schatkistinkomsten wordt opgenomen.

Art. 4.

Hoewel artikel 4 slechts de quota's van de eerste drie Fondstranches wijzigt (artikelen 11 tot 13) heeft het in feite tot gevolg dat de quota's der tranches, bedoeld bij de artikelen 11 tot 15 wederaangepast worden aan :

1° de evolutie van de omvang van elk der vijf gemeentelijke behoeftengroepen, zoals die evolutie blijkt uit de algemene statistiek van de begrotingen voor 1956;

2° de opvoering van 3 tot 10 %, bij artikel 5 van dit ontwerp, van de quota, welke bij artikel 15bis ten behoeve van bepaalde gemeenten wordt opgenomen.

Uit onderstaande tabel blijken de gegevens en de opeenvolgende verrichtingen, welke tot de nieuwe quota's hebben geleid.

Loi de 1948 Wet van 1948		Groupes de besoins <i>Behoeftengroepen</i>	Charges nettes 1956 <i>Netto-lasten 1956</i>		% ramené à %10
Articles <i>Artikelen</i>	Quotités actuelles % <i>Huidige quota's</i>		Millions <i>Miljoenen</i>	%	% terugge- bracht op %10
11	37	Administration + police + pensions. — <i>Administratie + politie + pensioenen</i>	4 359	37,94	34,15 = 34
12	17	Voirie et travaux publics. — <i>Wegen en openbare werken.</i>	1 814	15,79	14,21 = 14
13	5	Hygiène. — <i>Hygiëne</i>	556	4,84	4,36 = 4
14	17	Instruction + beaux-arts + cultes. — <i>Onderwijs + schone kunsten + erediensten</i>	2 108	18,35	16,51 = 17
15	21	Dette. — <i>Schuld</i>	2 652	23,08	20,77 = 21
	97	Total. — <i>Totaal</i>	11 489	100,—	90,— 90
15bis	3		Art. 15bis		10,— 10
	100				100

Le dernier remaniement des quotités date de la loi du 3 juillet 1956, qui les avait adaptées aux besoins dégagés des budgets communaux de 1955 (*Doc. Chambre*, 1955-1956, n° 532-1, pp. 2 à 4).

La dotation totale du Fonds étant sensiblement relevée par son nouveau régime d'alimentation, la réduction de 97 à 90 % de l'ensemble des tranches à répartir entre toutes les communes indistinctement (art. 11 à 15) n'entraîne pas une réduction du montant en chiffres absolus.

Art. 5.

Par les modifications qu'il apporte à l'article 15bis, l'article 5 du projet introduit dans la répartition du Fonds des communes un élément nouveau, celui de « l'effort fiscal » fourni par les communes.

L'article 15bis actuel prélève sur le Fonds des communes une part de 3 % qui, versée au Fonds spécial créé par l'article 18, sert à aider les communes dont la situation financière est particulièrement obérée.

Modifié par le présent projet, l'article 15bis porte le prélèvement à 10 %, qu'il scinde en deux tranches attribuées respectivement :

1° aux communes dont la fiscalité dépasse un certain niveau;

2° au Fonds spécial créé par l'article 18.

Pour 1958, la quotité de chacune de ces tranches est fixée à cinq centièmes du Fonds, ce qui représente, pour chacune, environ 286 000 000 de francs.

Le prélèvement de pareille somme au profit du Fonds spécial d'aide peut, à première vue, paraître trop élevé. Il faut tenir compte, cependant, de ce que de nombreuses communes entraînent un volume important de dépenses arriérées, dont il convient d'accélérer la liquidation afin d'éviter que les effets attendus de la loi nouvelle ne se trouvent retardés, sinon annihilés, tout au moins à l'égard de ces communes.

Mais puisque, d'autre part, la création d'une tranche nouvelle à répartir en fonction de l'effort fiscal permet d'escompter une résorption progressive des difficultés de

De laatste herziening van de quota's is in de wet van 3 juli 1956 te vinden, waarbij die quota's aangepast werden aan de behoeften blijken uit de gemeentebegrotingen over 1955 (*Stuk Kamer*, 1955-1956, n° 532-1, blz. 2 tot 4).

Aangezien de totale dotatie van het Fonds dank zij de nieuwe voorziening merkkelijk verhoogd wordt, brengt de verlaging van 97 tot 90 % van het geheel der zonder onderscheid over al de gemeenten te verdelen tranches (art. 11 tot 15) geen vermindering mee van het bedrag in absolute cijfers.

Art. 5

Artikel 5 voert, met de wijzigingen die het in artikel 15bis brengt, ten aanzien van de verdeling van het Fonds der gemeenten een nieuw element in, te weten de « fiscale inspanning » van de gemeente.

In de huidige stand van zaken wordt krachtens artikel 15bis van het Fonds der gemeenten een bedrag van 3 % afgenomen hetwelk gestort op het bij artikel 18 ingestelde Speciaal Fonds, moet dienen om hulp te verlenen aan de gemeenten wier financiële toestand bijzonder bezwaard is.

Het onderhavige ontwerp wijzigt artikel 15bis in dier voege dat een bedrag van 10 % wordt opgenomen, hetwelk dan gesplitst wordt in twee tranches, onderscheidenlijk toe te wijzen :

1° aan de gemeenten waar de belastingheffing een bepaald peil overschrijdt;

2° aan het bij artikel 18 ingesteld Speciaal Fonds.

De quota van elk dezer tranches wordt voor 1958 op vijf honderdste van het Fonds vastgesteld, wat voor elk ongeveer 286 000 000 frank betekent.

Het afdragen van dergelijke som aan het Speciaal Fonds kan, op het eerste gezicht, overdreven lijken. Men verliese echter niet uit het oog dat vele gemeenten een aanzienlijk bedrag aan achterstallige uitgaven achter zich aanslepen, en dat deze uitgaven met spoed moeten kunnen vereffend worden, wil men niet dat de van de nieuwe wet verwachte uitwerking zou uitblijven, ja zelfs helemaal zou te loor gaan, althans wat deze gemeenten betreft.

Maar vermits, aan de andere kant, met het invoeren van een nieuwe, naar rato van de fiscale inspanning te verdelen tranche, een geleidelijke afneming van de door vele gemeen-

nombreuses communes, la loi nouvelle réduit d'année en année, à partir de 1959, l'importance de la tranche attribuée au Fonds d'aide, et augmente dans une même mesure celle de la tranche réservée aux communes à fiscalité élevée. Il est ainsi prévu qu'en 1962, celle-ci et celle-là se trouveront, respectivement, portée à neuf centièmes du Fonds, et ramenée à un centième, ces proportions restant maintenues pour les exercices ultérieurs.

À partir de 1962, le Fonds d'aide ne recevra donc plus que quelque 60 000 000 de francs, auxquels s'ajouteront de 20 à 30 000 000 de francs provenant d'autres sources (principalement de sa quote-part dans le produit de la taxation des pronostics sur matches de football).

Il recouvrera ainsi sa destination normale, qui est d'aider les communes, relativement peu nombreuses, dont la situation financière reste critique malgré l'application de toutes mesures de redressement.

L'article 15bis, nouveau, n'indique pas lui-même le niveau fiscal minimum requis pour une participation à la répartition de la tranche nouvelle. Il faut, en effet, éviter que certaines administrations communales ne procèdent à un relèvement de la fiscalité qui serait, non point justifié par des nécessités financières, mais dicté par le seul souci de bénéficier de la répartition nouvelle.

C'est pourquoi le projet confie au Roi le soin de fixer annuellement, après avoir consulté le conseil d'administration du Fonds des communes :

1° la fiscalité minimum qui sera requise pour une participation à la répartition;

2° les modalités selon lesquelles cette répartition sera effectuée, c'est-à-dire les éléments sur la base desquels se calculeront les quotes-parts des communes remplissant les conditions nécessaires.

Cette réglementation devant être arrêtée d'année en année, elle bénéficiera constamment des améliorations dont l'expérience fera apparaître la nécessité, et des adaptations qu'appellera l'évolution de la fiscalité de l'ensemble des communes.

Enfin, en rendant l'article 19, cinquième et sixième alinéas, applicable à la répartition de la tranche nouvelle (« effort fiscal »), l'article 15bis, cinquième alinéa, permet de rectifier les erreurs éventuellement commises lors de cette répartition, selon la procédure établie par la loi pour les tranches du Fonds visées aux articles 11 à 15, à savoir : versement d'un complément de quote-part lors d'une répartition ultérieure ou récupération, au profit du Fonds d'aide, des sommes payées indûment, selon que l'erreur aura été commise au détriment ou au profit d'une commune.

Art. 6.

L'article 20 actuel de la loi du 24 décembre 1948 permet au Roi, moyennant proposition ou avis conforme du conseil d'administration, de modifier les quotités et les règles de répartition des tranches du Fonds des communes visées aux articles 11 à 15bis, y compris donc la quotité de trois centièmes fixée à ce dernier article.

L'article 6 du projet limite ce pouvoir aux tranches des articles 11 à 15, ce qui revient à dire que seule une loi ultérieure pourrait modifier la quotité de dix centièmes inscrite dans l'article 15bis, nouveau, quotité que celui-ci scinde en deux tranches dont il fixe également les quotités propres (voir ci-dessus le commentaire de l'article 5).

ten ondervonden moeilijkheden mag verhoopt worden, laat de nieuwe wet van 1959 af het bedrag van de voor het Hulpfonds bestemde tranche van jaar tot jaar verminderen, en tegelijk de tranche bestemd voor de gemeenten met een belangrijke belastingheffing, in dezelfde mate verhogen. In 1962 zal de laatstgenoemde tranche aldus negen honderdste van het Fonds bedragen en de andere nog slechts één honderdste, waarna deze verhouding dan voor de volgende dienstjaren zal behouden blijven.

Met ingang van 1962 zal dus maar een 60 000 000 frank meer op het Hulpfonds gestort worden. Daarbij zullen dan nog 20 à 30 000 000 frank komen uit andere bronnen (voornamelijk het aandeel van het Fonds in de opbrengst van de belasting op de voetbalpronostieken).

Op die manier zal het Hulpfonds opnieuw zijn normale taak vervullen welke erin bestaat de betreffende weinige gemeenten wier toestand alle herstelmaatregelen ten spijt benard blijft, te steunen.

Het nieuwe artikel 15bis bepaalt niet welk minimaal belastingpeil moet bereikt worden om in aanmerking te komen bij de verdeling van de nieuwe tranche. Er dient immers vermeden dat de belastingheffing in sommige gemeenten zou worden opgedreven, niet om aan financiële behoeften te gemoet te komen, maar alleen om deel te hebben in de nieuwe verdeling.

Daarom laat het ontwerp aan de Koning de zorg over ieder jaar, na de beheerraad van het Fonds der gemeenten te hebben geraadpleegd, vast te stellen :

1° de minimale belastingheffing, vereist om in aanmerking te komen voor de verdeling;

2° de modaliteiten waarnaar deze verdeling zal geschieden m.a.w. de grondslagen waarop het aandeel der in aanmerking komende gemeenten zal berekend worden.

Daar deze regeling elk jaar moet uitgevaardigd worden kunnen er telkens verbeteringen in aangebracht worden waarvan de wenselijkheid mocht blijken en ook zulke aanpassingen als tegenover de evolutie van de belastingheffing der gemeenten in 't algemeen, mocht nodig zijn.

Ten slotte schept artikel 15bis, vijfde lid, waar het artikel 19, vijfde en zesde lid, op de verdeling van de nieuwe tranche (« fiscale inspanning ») toepasselijk maakt, de mogelijkheid de eventueel bij deze verdeling begane vergissingen te herstellen, volgens de procedure welke door de wet werd vastgesteld voor de tranche van het Fonds waarvan sprake in de artikelen 11 tot en met 15, namelijk : door het storten van een bijkomend aandeel ter gelegenheid van een latere verdeling, of door het terugwinnen ten bate van het Hulpfonds, van de ten onrechte uitgekeerde bedragen, naargelang dat de vergissing ten nadele of ten voordele van een gemeente is gebeurd.

Art. 6.

Het tegenwoordige artikel 20 van de wet van 24 december 1948 verleent de Koning de macht om op voorstel of eensluidend advies van de beheerraad, de quota's en de verdelingsregelen te wijzigen voor de bij de artikelen 11 tot en met 15bis bedoelde tranches van het Fonds der gemeenten, met inbegrip dus van het bij laatstgenoemd artikel bepaalde quotum van 3 %.

Artikel 6 van het ontwerp beperkt deze macht tot de tranches van de artikelen 11 tot en met 15, wat erop neer komt dat alleen een latere wet het in het nieuwe artikel 15bis gestelde quotum van tien honderdste zou kunnen wijzigen, welk quotum door dit artikel gesplitst wordt in twee tranches, met vaststelling van het eigen percentage daarvan (zie hiervoren de toelichting bij artikel 5).

Art. 7.

L'article 7 apporte directement aux crédits budgétaires ouverts pour l'exercice 1958, les remaniements que requiert la mise en répartition de la nouvelle dotation du Fonds des communes, laquelle se substitue non-seulement à la dotation inscrite au budget, mais aussi au crédit de 300 000 000 de francs qui y a été prévu au profit des communes dont la situation financière est particulièrement obérée.

Sans ces remaniements, la nouvelle tranche du Fonds réservée par l'article 15bis aux communes qui ont fourni un certain effort fiscal, et le Fonds spécial d'aide (art. 18) qui attend de ce même article 15bis la plus large part de ses ressources, ne pourraient être mis en répartition qu'après le vote et la publication du feuillet d'ajustements des budgets pour 1958, c'est-à-dire seulement vers la fin du premier trimestre de 1959.

Subirait d'ailleurs un même retard, toujours pour insuffisance du crédit, la liquidation, au profit de toutes les communes, des soldes restant dus, pour le dernier trimestre de 1958, sur l'une ou l'autre des tranches du Fonds des communes visées aux articles 11 à 15, après arrêt des quotes-parts totales et défalcation des trois avances trimestrielles.

Il n'est pas nécessaire d'insister sur le préjudice qu'occasionnerait aux communes ce retard de nombreux mois dans le versement de recettes dont elles ont le plus grand besoin, ni sur les difficultés que susciterait à l'administration centrale l'obligation de mener de front plusieurs répartitions, à la veille de la clôture de l'exercice 1958.

Le Ministre de l'Intérieur.

Art. 7.

Artikel 7 brengt onmiddellijk in de begrotingskredieten voor 1958, de wijzigingen welke voor de verdeling van de nieuwe dotatie van het Fonds der gemeenten nodig zijn. Deze nieuwe dotatie komt niet alleen in de plaats van die welke in de begroting staat, maar tevens in de plaats van het krediet van 300 000 000 frank hetwelk ten behoeve van de gemeenten met zeer bezwaarde financiën is uitgetrokken.

Zonder deze wijziging konden de nieuwe tranche van het Fonds welke bij artikel 15bis is voorbehouden aan de gemeenten die een zekere fiscale inspanning deden, zomede het Speciaal Hulpfonds (art. 18) hetwelk het grootste deel van zijn geldmiddelen uit hetzelfde artikel 15bis moet ontvangen, niet worden verdeeld dan na de goedstemming en de publicatie van de aanpassingskredieten betreffende de begrotingen 1958, d.w.z. pas op het einde van het eerste kwartaal 1959.

Zou trouwens een zelfde vertraging ondergaan, eveneens wegens ontoereikendheid der kredieten, de uitbetaling ten bate van al de gemeenten, van de saldi welke voor het laatste kwartaal 1958 nog verschuldigd zijn op een van de bij de artikelen 11 tot 15 bedoelde tranches van het Fonds der gemeenten, na vaststelling van de totale aandelen en aftrek van de drie kwartaalvoorschotten.

Het is niet nodig hier lang uit te weiden over het nadeel dat het maandenlange achterwege blijven van inkomsten, waaraan zij zo een dringende behoefte hebben, aan de gemeenten zou berokkenen, noch over de moeilijkheden waarvoor het Hoofdbestuur zou komen te staan, indien het vlak vóór de afsluiting van het dienstjaar 1958, verscheidene verdelingen te gelijk zou moeten verrichten.

De Minister van Binnenlandse Zaken.

P. VERMEYLEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat, notamment l'article 2, deuxième alinéa;

Vu l'urgence;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

L'article 6 de la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales, remplacé par l'article premier de la loi du 17 juillet 1953, et modifié par l'article premier de la loi du 18 juillet 1955, par l'article premier de la loi du 20 juin 1956 et par l'article premier de l'arrêté royal du 1er août 1956, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 6. — Le Fonds communal d'assistance publique est destiné à subvenir aux dépenses que supportent les communes en matière d'assistance publique.

» Il est alimenté par un prélèvement annuel de 1 127 500 000 francs sur les ressources générales du Trésor.

» La dotation annuelle est liquidée à concurrence d'un quart au début de chaque trimestre.

» Toutefois, le montant de chaque quart est majoré ou réduit comme suit, lorsque l'index moyen des prix de détail du Royaume pour le trimestre pénultième est supérieur à 95,4 ou inférieur à 83,6 :

Index	Majoration %	Réduction %
105,1 à 107,4	12,50	—
102,7 à 105,0	10,—	—
100,3 à 102,6	7,50	—
97,9 à 100,2	5,—	—
95,5 à 97,8	2,50	—
81,2 à 83,5	—	2,50
78,8 à 81,1	—	5,—

» L'alinéa précédent peut être modifié par le Roi.

» Le Fonds communal d'assistance publique est inscrit sous un crédit non limitatif au budget des dépenses ordinaires du Ministère de l'Intérieur. »

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State, inzonderheid op artikel 2, tweede lid;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

Artikel 6 van de wet van 24 december 1948 betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën, vervangen door het eerste artikel van de wet van 17 juli 1953, en gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 18 juli 1955, bij het eerste artikel van de wet van 20 juni 1956 en bij het eerste artikel van het koninklijk besluit van 1 augustus 1956, wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Art. 6. — Het Gemeentefonds voor openbare onderstand dient tot het bestrijden van de uitgaven welke de gemeenten inzake openbare onderstand te dragen hebben.

» Het wordt gestijfd door een jaarlijkse opname van 1 127 500 000 frank op de algemene Schatkistinkomsten.

» De jaarlijkse dotatie wordt in het begin van elk kwartaal, naar rato van een vierde uitgekeerd.

» Het bedrag van elk vierde wordt evenwel als volgt verhoogd of verlaagd wanneer het gemiddelde index-cijfer der kleinhandelsprijzen voor het Rijk over het voorlaatste kwartaal hoger dan 95,4 of lager dan 83,6 ligt :

Indexcijfer	Verhoging %	Verlaging %
105,1 tot 107,4	12,50	—
102,7 tot 105,0	10,—	—
100,3 tot 102,6	7,50	—
97,9 tot 100,2	5,—	—
95,5 tot 97,8	2,50	—
81,2 tot 83,5	—	2,50
78,8 tot 81,1	—	5,—

» Voorgaand lid kan door de Koning worden gewijzigd.

» Het gemeentefonds voor openbare onderstand wordt onder een niet-limitatief krediet op de begroting der gewone uitgaven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken uitgetrokken. »

Art. 2.

L'article 9 de la même loi, modifié par l'article 2 de la loi du 20 juin 1956, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 9. — Le Fonds des communes est alimenté :

» 1° Par un prélèvement annuel de 2 180 000 000 de francs sur les ressources générales du Trésor. Ce prélèvement est augmenté chaque année, à partir du 1er janvier 1959, d'une somme de 20 000 000 de francs.

» 2° Par une part de un neuvième dans le produit, à la clôture de l'exercice pénultième, des taxes mobilière, professionnelle et de circulation sur les véhicules automobiles, ainsi que dans les sommes réalisées à la même date, en matière de contributions directes, sur les produits des exercices clos.

» Le Fonds des communes est inscrit, sous un crédit non limitatif, au budget des dépenses ordinaires du Ministère de l'Intérieur. »

Art. 3.

L'article 10 de la même loi, remplacé par l'article 4 de la loi du 18 juillet 1955, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 10. — Le régime de mobilité établi par l'article 6, quatrième alinéa, est applicable à la dotation attribuée au Fonds des communes par l'article 9, premier alinéa, 1°.

» A cette fin, cette dotation est censée divisée en quarts correspondant aux trimestres de l'année, le montant de chaque part étant influencé par l'index moyen des prix de détail du Royaume pour le trimestre pénultième. »

Art. 4.

Aux articles 11, alinéa liminaire, 12, §§ 1 et 2, premier alinéa, et 13 de la même loi, remplacés par les articles 2 à 4 de la loi du 3 juillet 1956, les mots : « trente-sept centièmes », « huit centièmes », « neuf centièmes » et « cinq centièmes », sont remplacés, respectivement, par les mots : « trente-quatre centièmes », « sept centièmes », « sept centièmes » et « quatre centièmes ».

Art. 5.

L'article 15bis de la même loi, y inséré par l'article 7 de la loi du 3 juillet 1956, est remplacé par les dispositions suivantes :

* Art. 15bis. — Dix centièmes du Fonds sont attribués, en deux tranches distinctes, respectivement :

» 1° aux communes dont la fiscalité afférente à un ou plusieurs exercices précédant immédiatement celui auquel se rapporte le Fonds, dépasse un certain niveau;

» 2° au Fonds spécial créé par l'article 18.

» Les quotités de ces deux tranches sont fixées respectivement :

- » pour 1958, à cinq et cinq centièmes du Fonds;
- » pour 1959, à six et quatre centièmes;
- » pour 1960, à sept et trois centièmes;
- » pour 1961, à huit et deux centièmes;
- » à partir de 1962, à neuf et un centièmes.

Art. 2.

Artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 20 juni 1956, wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Art. 9. — Het Fonds der gemeenten wordt gestijfd :

» 1° Door een jaarlijkse opneming van 2 180 000 000 frank op de algemene Schatkistinkomsten. Deze opneming wordt elk jaar met ingang van 1 januari 1959, vermeerderd met een som van 20 000 000 frank.

» 2° Door een deel ten bedrage van één negende in de opbrengst, bij de afsluiting van het voorlaatste dienstjaar, van de mobiliënbelasting, de bedrijfsbelasting en de verkeersbelasting op de motorrijtuigen, alsmede in de sommen op dezelfde datum verkregen, inzake directe belastingen, op de opbrengsten der afgesloten dienstjaren.

» Het Fonds der gemeenten wordt onder een niet-limitatief krediet op de begroting der gewone uitgaven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken uitgetrokken. »

Art. 3.

Artikel 10 van dezelfde wet, vervangen door artikel 4 van de wet van 18 juli 1955, wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Art. 10. — Het bij artikel 6, vierde lid, ingevoerde mobiliteitsstelsel is van toepassing op de aan het Fonds der gemeenten bij artikel 9, eerste lid, 1°, verleende dotatie.

» Daartoe wordt deze dotatie geacht te zijn verdeeld in met de kwartalen van het jaar overeenkomende vierden, met dien verstande dat elk vierde beïnvloed wordt door het gemiddelde indexcijfer van de kleinhandelsprijzen voor het Rijk over het voorlaatste kwartaal. »

Art. 4.

In de artikelen 11, inleidend lid, 12, §§ 1 en 2, eerste lid, en 13 van dezelfde wet, vervangen door de artikelen 2 tot 4 van de wet van 3 juli 1956, worden de woorden : « zeven en dertig honderdste », « acht honderdste », « negen honderdste » en « vijf honderdste », onderscheidenlijk vervangen door de woorden : « vier en dertig honderdste », « zeven honderdste », « zeven honderdste » en « vier honderdste ».

Art. 5.

Artikel 15bis van dezelfde wet, daarin ingevoegd door artikel 7 van de wet van 3 juli 1956, wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Art. 15bis. — Tien honderdste van het Fonds wordt in twee afzonderlijke tranches toegekend, onderscheidenlijk :

» 1° aan de gemeenten, wier belastingheffing voor één of meer dienstjaren, welke onmiddellijk voorafgaan aan dat waarop het Fonds betrekking heeft, een bepaald peil overschrijdt;

» 2° aan het Speciaal Fonds ingesteld bij artikel 18.

» De quota's van deze twee tranches worden vastgesteld, onderscheidenlijk :

- » voor 1958, op vijf en vijf honderdste van het Fonds;
- » voor 1959, op zes en vier honderdste;
- » voor 1960, op zeven en drie honderdste;
- » voor 1961, op acht en twee honderdste;
- » van 1962 af, op negen en één honderdste.

» Le Roi arrête, chaque année, après avis du conseil d'administration, les conditions auxquelles sera subordonnée la participation à la répartition de la tranche visée au premier alinéa, 1°, ainsi que les modalités selon lesquelles celle-ci sera répartie.

» Le délai dans lequel le conseil d'administration sera appelé à donner son avis, ne peut être inférieur à un mois. Si l'avis n'est pas émis dans le délai imparti, il n'est plus requis.

» L'article 19, cinquième et sixième alinéas, est applicable à la répartition de la tranche visée au premier alinéa, 1°, du présent article. »

Art. 6.

Dans l'article 20, premier alinéa, de la même loi, remplacé par l'article 11 de la loi du 3 juillet 1956, les mots : « articles 11 à 15bis », sont remplacés par les mots : « articles 11 à 15 ».

Art. 7.

Le crédit ouvert à l'article 24, littera 2, du budget du Ministère de l'Intérieur pour l'exercice 1958, est porté de 5 049 000 000 de francs à 5 723 708 000 francs.

Le crédit de 300 000 000 de francs ouvert à l'article 24, littera 18, du même budget est supprimé.

Art. 8.

La présente loi a effet le 1er janvier 1958.

Donné à Bruxelles, le 11 mars 1958.

» De Koning bepaalt ieder jaar, op advies van de Beheerraad, de voorwaarden, waarvan de deelhebbing in de verdeling van de tranche bedoeld in het eerste lid, 1°, afhankelijk zal zijn alsmede de modaliteiten waarnaar deze tranche zal worden verdeeld.

» De termijn binnen welke de beheerraad zijn advies zal dienen uit te brengen, mag niet op minder dan één maand worden gesteld. Indien het advies niet binnen de gestelde termijn wordt uitgebracht, is het niet meer vereist.

» Artikel 19, vijfde en zesde leden, is van toepassing op de verdeling van de tranche bedoeld in het eerste lid, 1°, van dit artikel. »

Art. 6.

In artikel 20, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen door artikel 11 van de wet van 3 juli 1956, worden de woorden : « artikelen 11 tot 15bis », vervangen door de woorden : « artikelen 11 tot 15 ».

Art. 7.

Het krediet uitgetrokken onder artikel 24, letter 2, van de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor het dienstjaar 1958, wordt van 5 049 000 000 frank tot 5 723 708 000 frank opgevoerd.

Het krediet van 300 000 000 frank uitgetrokken onder artikel 24, letter 18, van dezelfde begroting wordt geschrapt.

Art. 8.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1958.

Gegeven te Brussel, 11 maart 1958.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :
Le Ministre de l'Intérieur,

VAN KONINGSWEGE :
De Minister van Binnenlandse Zaken,

P. VERMEYLEN.